

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Petra Šebka a soudců JUDr. Václava Štencla, MA, a Mgr. Jana Jiráska, Ph.D., ve věci

žalobce: **ČEZ, a. s.**, IČO 45274649
sídlem Duhová 2/1444, 140 53 Praha 4
zastoupený advokátem JUDr. Jiřím Kindlem, M.Jur., Ph.D.
sídlem Křižovnické nám. 193/2, Praha 1

proti
žalovanému: **Úřad pro ochranu hospodářské soutěže**
sídlem třída Kpt. Jaroše 7, 604 55 Brno

o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem žalovaného spočívajícím v provedení šetření na místě v obchodních prostorách žalobce dne 24. 9. 2024,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému se nepřiznává náhrada nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení

1. Dne 24. 9. 2024 provedl žalovaný v obchodních prostorách žalobce a společností ČEZ Teplárenská, a.s., ČEZ ESCO, a.s. a ČEZ Energo, s.r.o. (s nimiž žalobce podle žalovaného tvoří jediného soutěžitele) na adrese Duhová 1/425, 140 53 Praha 4, šetření na místě na základě pověření předsedy žalovaného ze dne 23. 9. 2024, č. j. ÚOHS-35582/2024/852 (dále „pověření“), za účelem prověření možného porušení § 3 odst. 1 zákona č. 143/2001 Sb., o ochraně hospodářské soutěže, a/nebo čl. 101 odst. 1 Smlouvy o fungování Evropské unie. Toto porušení mělo spočívat v dohodě a/nebo jednání ve vzájemné shodě žalobce a dalších soutěžitelů v souvislosti s podporou výroby elektřiny z vysokoúčinné kombinované výroby elektřiny a tepla (dále „KVET“), která byla schválena Evropskou komisí rozhodnutím State Aid SA.108368 (2023/N) – Czechia – Support for electricity from high-efficiency combined heat and power generation (dále „podpora výroby elektřiny z KVET“). Proti tomuto šetření na místě podal žalobce žalobu na ochranu před nezákonným zásahem.

II. Stanoviska účastníků řízení

2. Žalobce se domáhá určení nezákonnosti šetření na místě, uložení povinností žalovanému jednak ukončit zadržování kopií dokumentů, jednak zdržet se přihlížení k těmto dokumentům. Namítá, že na základě indicií nacházejících se ve spisu žalovaný nemohl pojmout důvodné podezření k provedení šetření na místě. Žalovaný se nepokusil k anonymním podnětům získat další informace a ověřil pouze to, že veřejně dostupné informace jsou skutečně veřejně dostupné. Anonymní podněty jsou psány manipulativně a zřejmě je psala jen jedna osoba, nejsou podpořeny žádným důkazem a neobsahují nic nad rámec veřejně dostupných informací. Jednotlivé anonymy na sebe navazují a vzájemně se doplňují. Dva uvádějí stejnou chybu, že hodnota soutěženého elektrického výkonu je 1250 MW, ačkoliv správná je hodnota 1280 MW. Manipulativní způsob je patrný ze snahy působit jako odpovědný občan, který „důvěrně“ zná ředitele odboru kartelů, a dále ze zdůrazňování naléhavosti situace a používání emotivního jazyka. Žalovaný měl podněty ověřit např. dotazováním u Ministerstva průmyslu a obchodu.
3. Žalobce dále namítá, že i kdyby žalovaný pojmul důvodné podezření, tak byl předmět šetření na místě vymezen příliš široce. Důvodné podezření by muselo být omezeno věcně jen na oblast aukcí na podporu výroby elektřiny z KVET. Podezření na protisoutěžní jednání týkající se notifikace veřejné podpory nemá oporu ve správním spise. Evropská komise neshledala, že by schéma veřejné podpory mělo negativní účinky na hospodářskou soutěž. Indicie obsažené ve správním spise (ani anonymní podněty) nenaznačují koordinaci v souvislosti s notifikací veřejné podpory. Šetření na místě bylo rovněž provedeno excesivně i z hlediska časového. Žalovaný je časově neomezil a prověřoval dle svého vyjádření dokumenty tři roky předcházející termínu první aukce, fakticky i dokumenty starší. Prováděl navíc namátkovou kontrolu, když bez klíčových slov u P. C. prověřoval veškerou jeho komunikaci s D. H., J. F. nebo K. Č. U R. D. použil obecné klíčové slovo „KVET“ (po němž bylo zobrazeno přes 1000 položek), přestože R. D. u řady e-mailů sděloval, že s předmětem šetření nesouvisí. Dále v kancelářích P. C. a T. K. plošně procházel všechny materiály. Žalovaný používal obecná klíčová slova jako „KVET“, „aukce“, „bonus“, „vykon“ nebo „notifik“, která vedla k záchytům stovek dokumentů.
4. Šetření na místě bylo podle žalobce nezákonné i z důvodu absence protokolace všech klíčových slov použitých k vyhledávání a prověřování dokumentů žalobce. Mezi klíčovými slovy, která vedla k zabavení nějakého dokumentu, a slovy, která k tomu nevedla, je zjevný nepoměr. Dalším důvodem nezákonnosti je nestandardní vstup zaměstnanců žalovaného do

obchodních prostor žalobce. Kontroloři se totiž neidentifikovali jako zástupci žalovaného a dožadovali se příchodu osob z vedení žalobce pod záminkou „urgentního jednání“ a následně „úředního jednání“. Pro žalobce nebylo možné seznat, zda je již zahajováno šetření na místě a zda má tedy povinnost poskytnout součinnost.

5. Na závěr žalobce namítá, že v důsledku nezákonnosti šetření na místě je nezákonné i zadržování dokumentů zabavených při něm. Judikatura správních soudů, podle níž musí ve spise dokumenty zůstat, je podle žalobce nesprávná a odporuje Evropské úmluvě o ochraně lidských práv a základních svobod a judikatuře Ústavního soudu týkající se povinnosti vracet dokumenty zabavené nezákonně při domovních prohlídkách.
6. Žalovaný ve svém vyjádření navrhuje, aby soud žalobu zamítl. Uvádí, že indicie zakládající důvodné podezření mohou vyplývat i z anonymních podnětů. Žalovaný však nečerpal jen z anonymních podnětů a údaje v nich postupně prověřoval, což zachytil v úředních záznamech. Shromáždil dostatečně přijatelné a konkrétní informace vedoucí k hypotéze o podezření z možného protisoutěžního jednání žalobce. Nedisponoval sice přímými důkazy, ale co možno nejširším okruhem veřejně dostupných informací (indicií). Nehraje roli, že podání mohl vyhotovit konkurent nebo pouze jeden subjekt. Méně invazivní vyšetřovací nástroj spočívající např. v oslovení třetích stran nebylo možno provést z důvodu obavy o prozrazení plánovaného šetření. Námitka, že žalovaný mohl vyčkat výsledků první aukce, je irrelevantní. Z obsahu anonymních podnětů i z veřejně dostupných zdrojů žalovaný mohl a měl získat podezření na možnou nedovolenou spolupráci již v době předcházející vyhlášení první aukce, tj. v souvislosti s notifikací. V pověření nemusí být uvedeno vymezení šetřeného časového období. Žalovaný nezacházel do hlubší minulosti a vyhledával dokumenty pomocí klíčových slov, která měla souvislost s předmětem šetření. Při procházení papírových záznamů není k dispozici nástroj, který zúží okruh prověřovaných dokumentů a vyhodnocení probíhá „v hlavě inspektora“. Elektronické dokumenty vyhledané pomocí klíčových slov neprochází inspektor podrobně, ale zběžně. Klíčové slovo vedoucí k velkému množství záchytů tak není jediným filtrem vyhledávání. Použitá klíčová slova mají souvislost s šetřeným jednáním. Šetření nemůže být nezákonné z důvodu, že určité klíčové slovo nevedlo k převzetí kopií dokumentů. Žalovaný nemá povinnost zaznamenávat všechna klíčová slova do protokolu. Jejich seznam není závazný a vyvíjí se. Žalovaný nemá za to, že by průběh počátku místního šetření měl zakládat jeho nezákonnost. Vysvětlivky ke kontrolám Komise nepředstavují součást právního řádu, ani *soft law*, které by žalovaného zavazovalo. Šetření na místě je zahájeno předáním pověření, až od tohoto okamžiku je žalobce povinen dodržovat povinnosti dle § 21f odst. 3 a 4 zákona o ochraně hospodářské soutěže. Zaměstnanci žalovaného si nevynucovali vstup do obchodních prostor pod jakoukoliv záminkou. Požadavku na uložení povinnosti ukončit zadržování kopií dokumentů nelze vyhovět. Zadržování dokumentů představuje odlišný zásah. Nezákonnost získání podkladu sama o sobě neznamená, že takový podklad nemá zůstat trvalou a nezměnitelnou součástí správního spisu.
7. Na vyjádření žalovaného reagoval žalobce replikou, v níž jinými slovy opakuje své stěžejní žalobní argumenty. Jednotlivé protiargumenty žalovaného naopak označuje za nesprávné, zavádějící, nekorektní a nepravdivé. Nad rámec žaloby doplňuje, že žalovaný mohl podněty ověřovat i dotazy na Energetický regulační úřad či jiné soutěžitele. Na závěr zdůrazňuje, že již v žalobě uvedl všechny rozhodné skutečnosti pro to, aby soud mohl rozhodnout o ukončení nezákonného zásahu v podobě trvajících uchovávání nezákonně obstaraných kopií dokumentů žalobce ve správním spisu.

8. V rámci ústního jednání účastníci setrvali na svých stanoviscích.

III. Posouzení věci krajským soudem

9. Krajský soud v Brně shledal, že žaloba byla podána v zákonné lhůtě osobou k tomu oprávněnou a směřuje proti úkonu správního orgánu, který pojmově může být zásahem ve smyslu § 82 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“). Přistoupil proto k přezkumu zákonnosti tvrzeného zásahu, a to podle skutkového a právního stavu, který tu byl v době zásahu (§ 87 odst. 1 s. ř. s.). Při rozhodování soud vycházel z obsahu správního spisu. Nad rámec správního spisu soud provedl dokazování výsledky první aukce na podporu výroby KVET dostupné ve zprávě publikované na webových stránkách Ministerstva průmyslu a obchodu a tiskovou zprávou Ministerstva průmyslu a obchodu z 20. 9. 2024 s názvem *Vyhlášení aukce na provozní podporu elektřiny z KVET – 1. výzva v roce 2024 – prodloužení lhůty pro podávání nabídek z důvodu povodní*. Soud neprováděl dokazování čestnými prohlášeními či svědeckými výpověďmi, které žalobce navrhoval „případně“, neboť žalobcova tvrzení o průběhu šetření na místě žalovaný nerozporoval, a pro posouzení důvodnosti žalobních námitek nebylo ani potřeba jednotlivé tvrzené skutkové okolnosti postavit na jisto. Zároveň soud považoval za nadbytečné provádět dokazování k tvrzené spolupráci mezi žalovaným a Energetickým regulačním úřadem v oblasti energetiky. S ohledem na působnost obou správních orgánů lze takovou spolupráci předpokládat, nicméně soud ani nemá za to, že by tato skutečnost vůbec byla pro projednávanou věc významná.
10. Předně soud uvádí, že žalobu posoudil podle jejího obsahu tak, že směřuje proti jedinému nezákonnému zásahu žalovaného, kterým je výlučně provedení šetření na místě v obchodních prostorách žalobce dne 24. 9. 2024. Ačkoliv žalobce v části V. žaloby označuje jako nezákonný zásah také neoprávněné zadržování dokumentů ze strany žalovaného a v petitu žaloby se domáhá uložení povinnosti žalovanému ukončit tento nezákonný zásah, ze žaloby je zřejmé, že samotná nezákonnost tohoto následného jednání žalovaného má pramenit pouze a jen z nezákonnosti šetření na místě. Ačkoliv tedy žalobce jako nezákonný zásah označuje také zadržování dokumentů, je z obsahu žaloby zřejmé, že se jedná toliko o trvající negativní důsledek samotné nezákonnosti šetření na místě, proti němuž poskytuje ochranu soud v řízení o žalobě proti samotnému šetření na místě (viz znění § 87 odst. 2 věty první s. ř. s., podle něhož může soud v případě trvání důsledků zásahu zakázat správnímu orgánu, aby v porušování žalobcova práva pokračoval a aby obnovil stav před zásahem, k čemuž fakticky bod II. žalobního petitu směřuje). Zadržování dokumentů sice v obecné rovině může být také samostatným nezákonným zásahem (rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 3. 3. 2020, č. j. 31 A 185/2019-159), ovšem pouze v případě, že se tvrzená nezákonnost skutečně týká samotného zadržování, tj. nakládání s dokumenty po ukončení šetření na místě. Tak tomu ovšem v projednávané věci není.

III. a) Obecná východiska

11. O tom, že žaloba na ochranu před nezákonným zásahem správního orgánu podle § 82 a násl. s. ř. s. je adekvátním prostředkem bezprostřední ochrany proti provedení šetření na místě žalovaným dle zákona o ochraně hospodářské soutěže, svědčí rozsudek Evropského soudu pro lidská práva (dále jen „ESLP“) ze dne 2. 10. 2014 ve věci *DELTA PEKÁRNY a. s. proti České republice*, č. stížnosti 97/11 (všechna zde citovaná judikatura je dostupná na stránkách www.echr.coe.int, curia.europa.eu nebo www.nssoud.cz), jenž tento typ žaloby považuje za

nejvhodnější mechanismus ochrany proti zneužití pravomoci žalovaného jakožto kontrolního orgánu při šetření na místě.

12. V návaznosti na rozsudek ESLP ve věci *Delta pekárny* byl s účinností od 19. 10. 2016 doplněn § 21f zákona o ochraně hospodářské soutěže o odst. 7 ve znění: „*Proti šetření v obchodních prostorách soutěžitelů lze podat žalobu.*“ Jak uvádí důvodová zpráva k zákonu č. 293/2016 Sb., kterým byla citovaná změna v zákoně o ochraně hospodářské soutěže provedena, „[t]ato žaloba přitom umožňuje, aby soud přezkoumal nejenom to, zda byly dodrženy podmínky pro zahájení místního šetření, ale i samotný průběh tohoto šetření, a to relativně krátce po realizaci zásahu, jelikož pro podání zmíněné žaloby soudní řád správní zakotvuje subjektivní lhůtu dvou měsíců“.
13. Na základě § 21f odst. 7 zákona o ochraně hospodářské soutěže ve spojení s § 82 a násl. s. ř. s. již správní soudy přezkoumávají šetření na místě *en bloc*, tedy nejen samotné pověření k šetření, ale též (a zejména) jeho vlastní průběh, přičemž mohou vyslovit jeho nezákonnost, zakázat žalovanému pokračovat v porušování práv soutěžitelů a, je-li to možné, přikázat mu obnovit stav před zásahem (§ 87 odst. 2 s. ř. s.).
14. Mezi žalobcem a žalovaným není sporu o tom, že provedené šetření na místě mělo zákonnou oporu v § 21f zákona o ochraně hospodářské soutěže a jeho realizace mohla sledovat legitimní cíl, kterým je efektivní výkon ochrany hospodářské soutěže. Z toho, že šetření na místě mělo zákonný základ a obecně je jeho provádění v souladu s legitimními cíli, však ještě nelze učinit závěr, že obstálo coby zákonné v dané konkrétní věci. Aby tento závěr bylo možno učinit, muselo by šetření na místě být též nezbytné, tj. především přiměřené uvedenému legitimnímu cíli. Aby pak bylo přiměřené, muselo by vyhovět v testu vhodnosti, délky a rozsahu (viz rozsudek ESLP ve věci *Delta pekárny*, bod 91; resp. na něj navazující rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 14. 10. 2016, č. j. 62 Af 39/2016-115; a dále rozsudky Krajského soudu v Brně ze dne 23. 3. 2017, č. j. 62 A 236/2016-91; ze dne 31. 3. 2017, č. j. 29 A 165/2016-150; ze dne 29. 5. 2017, č. j. 30 Af 29/2016-262).
15. Nezákonnost předmětného šetření na místě žalobce spatřuje a) v jeho provedení na základě nedostatečného podezření, b) v jeho provedení v příliš širokém rozsahu, c) v neprotokolování všech použitých klíčových slov, d) v nezákonném vstupu do obchodních prostor žalobce.

III. b) Provedení šetření na místě na základě nedostatečného podezření

16. Žalobce namítá, že žalovaný provedl šetření na místě, aniž by bylo dáno důvodné podezření ze spáchání protisoutěžního jednání. Má za to, že žalovaný vycházel pouze ze tří anonymních podnětů, které mohly být psány jediným autorem, a to navíc konkurentem žalobce. Podle žalobce žalovaný podněty dostatečně neprověřil.
17. Žalovaný postupně obdržel tři anonymní podněty, které se týkaly možného protisoutěžního jednání žalobců a dalších subjektů.
18. První podnět adresovaný řediteli odboru kartelů obdržel žalovaný dne 5. 8. 2024. V něm jeho autor nejprve stručně popisuje svůj vztah k oblasti energetiky a následně uvádí, že se dozvěděl o domlouvání v podnětu uvedených společností na ovlivnění výpočtu podpory elektřiny z KVE pro konkrétní zdroje nebo projekty tak, aby pro sebe maximalizovali výši podpory. Autor uvádí, že žalobci chtějí uměle podhodnotit reálný výkon a uvedené společnosti porcují projekty, aby si vzájemně nekonkurovaly, domlouvají si podmínky investic a provozní náklady. Dále autor uvádí, že zaslechl, že dohoda má ze msty současně

poškodit Chvaletice. Podle autora si „pánové“ píšou zašifrovaně a potkávají se osobně a jejich jednání stojí mnoho desítek mld. z veřejných peněz.

19. Druhý podnět obdržel žalovaný dne 19. 8. 2024. Autor se označuje za insidera a poukazuje na možný kartel a zneužití veřejné podpory týkající se veřejné podpory elektřiny z KVET. Podle něj je při snaze ovlivnit nastavení systému veřejné podpory tak, aby byla co nejvyšší a zároveň byli vyloučeni někteří konkurenti, využíváno i kontaktů na Ministerstvu průmyslu a obchodu. Autor uvádí konkrétní jména osob, které jsou zapojeny do protisoutěžního jednání a kteří se podle něj osobně či prostřednictvím komunikačních šifrovaných aplikací domlouvali. Popisuje lobbying vůči Ministerstvu průmyslu a obchodu, který měl směřovat k prosazení omezujícího požadavku, který by vyloučil velké skupiny tzv. závodních energetik a rovněž nového či modernizovaného zdroje v místě současné elektrárny Chvaletice a některých projektů spojených s městem Prostějov. Dále popisuje, že dotčené osoby usilovaly o dosažení maximální výše podpory nastavením investičních a provozních nákladů (žalobci podle něj usilují, aby to bylo 70 %) a současně počítají s nepřekročením předpokládaného objemu soutěženého výkonu. Uvedené subjekty se podle autora také domlouvali na postupné koordinaci toho, kdo bude v jednotlivých aukcích s jakým projektem modernizace nebo výstavby vítězit. Jejich jednání má podle autora podnětu potenciál způsobit miliardové škody České republice.
20. Třetí podnět adresovaný kartelovému odboru žalovaný obdržel dne 17. 9. 2024. Autorka v něm uvádí, že se seznámila s informacemi týkajícími se odvětví KVET, které bude v České republice aktuálně čerpat podporu v řádu desítek miliard korun. Autorka popisuje, že se do aukcí chce koordinovaně přihlásit několik velkých firem, které postupují po dohodě, aby si rozdělily celkové finance. Uvádí jednotlivé skupiny a pod ně spadající společnosti, které se dohody mají účastnit, a osoby, které za ně jednají. Popisuje také nabídky některých společností. Podle autorky žalobci řeší i dotace z MODFONDu a podařilo se jim také u Ministerstva průmyslu a obchodu prolobovat, že na podporu z KVET si sáhnou i ty firmy, které mají podporu z MODFONDu.
21. Předně je nutno uvést, že anonymní podání i podání činěná konkurenty šetřeného soutěžitele obecně mohou být podkladem pro provedení šetření na místě. Anonymní podněty judikatura dlouhodobě akceptuje jako relevantní zdroj možného podezření na protisoutěžní jednání (např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 1. 2018, č. j. 1 As 80/2018-201, a ze dne 5. 2. 2021, č. j. 5 As 140/2019-93). Pokud jde o podněty podávané konkurenty, Krajský soud v Brně k nim v minulosti zaujal spíše rezervovaný přístup. Vyslovil především zásadní výhrady vůči obecné věrohodnosti takových podnětů, neboť mohou být pouze nástrojem konkurenčního boje (rozsudky ze dne 3. 10. 2019, č. j. 62 A 77/2019-202, ze dne 5. 11. 2019, č. j. 31 A 70/2019-196, a ze dne 3. 3. 2020, č. j. 31 A 195/2019-155). S přístupem krajského soudu se však Nejvyšší správní soud neztotožnil. V rozsudcích ze dne 15. 10. 2021, č. j. 3 As 92/2020-59, ze dne 21. 12. 2021, č. j. 2 As 295/2019-99, a ze dne 26. 1. 2022, č. j. 7 As 438/2019-56, dospěl k závěru, že případné využití podnětu jako prostředku konkurenčního boje neznamena, že by se nemohlo jednat o podnět relevantní a věrohodný. Podněty k šetření protisoutěžního jednání podávají zcela běžně právě konkurenti a právě oni jsou také schopni získat relevantní informace „zevnitř“ určitého tržního prostředí. Náhled Nejvyššího správního soudu lze tedy shrnout tak, že k podnětu podanému konkurentem není potřeba přistupovat s vyšší obezřetností a klást větší požadavky na ověřování informací, které jsou v něm obsaženy. Jelikož lze v této otázce

považovat judikaturu Nejvyššího správního soudu již za konstantní, bude soud v této věci vycházet při rozhodování právě ze závěrů Nejvyššího správního soudu.

22. Ve vztahu k nyní projednávané věci z výše uvedeného plyne, že relevanci ani věrohodnost jednotlivých podnětů nijak nesnižuje skutečnost, že byly anonymní a že mohly být sepsány konkurentem (popř. konkurenty) žalobce. Stejně tak z citované judikatury vyplývá, že by nebylo rozhodné ani to, kdyby bylo cílem podnětů poškození žalobce. Podobně nemůže hrát roli, jestli snad jejich autor či autoři sledovali vlastní prospěch. Podstatná je skutečně pouze konkrétní relevance a věrohodnost informací obsažených v podnětech.
23. Krajský soud má zároveň za to, že žalovaný vyhodnotil relevanci a věrohodnost informací obsažených v podnětech dostatečným způsobem. Jedním z aspektů tohoto hodnocení byla i skutečnost, že se informace z jednotlivých podnětů vzájemně potvrzují. Tento aspekt by jistě nebyl nijak významný, pokud by ve skutečnosti autorem všech tří podnětů byla jediná osoba, jak naznačuje žalobce. Krajský soud se však s tímto hodnocením žalobce neztotožňuje. Indicie, z nichž žalobce tento závěr dovozuje, soud hodnotí jako velmi slabé a po porovnání obsahu podnětů se mu jeví jako pravděpodobnější, že každé z podání bylo psáno odlišným autorem. Dva podněty jsou psány v první osobě mužského rodu, jeden v první osobě ženského rodu. Každý z podnětů je psán jiným fontem. Ani použitá stylistika nepůsobí dojmem, že by podání byla psána jedinou osobou. Podání se liší v oslovení, míře „anonymizace“ podatele (ve smyslu informací, které autor o sobě žalovanému poskytl) i celkové struktuře textu. Autoři měli pouze podobné některé vstupní informace (mnohdy veřejně dostupné – jako je označení aukce, její parametry či důsledky), respektive podobně některé tyto informace hodnotili (což v daném případě nepůsobí překvapivě, jeví-li se všichni tři autoři jako osoby s danou problematikou dobře obeznámené). Nelze sice vyloučit, že některé informace mohly pocházet z jediného původního pramene (to se může týkat i informací objektivně nesprávných), nicméně šíře a hloubka informací uváděných v jednotlivých podnětech se liší do takové míry, že je pravděpodobnější, že původních pramenů informací bylo více. Nakonec ani to, že každý z podnětů přináší i informace nové, nelze hodnotit jako indicii svědčící o tom, že je sepsal jediný autor s cílem postupně doplňovat prezentovaný příběh a až souhrnem všech tří podnětů vytvořit ucelenější obraz. Ostatně nelze si nepovšimnout, že z pohledu žalobce je podezřelé jak to, že podněty přináší některé shodné informace, tak to, že každý z nich přináší některé informace nové. V zásadě tak nelze nalézt jakousi zlatou střední cestu, která by u žalobce nevzbuzovala podezření, že podněty psal jediný autor.
24. Jakkoliv nelze zcela vyloučit, že všechna tři podání mohla být výsledkem koordinované činnosti (ať již v podobě koordinace přímo samotných podnětů, či v podobě koordinovaného šíření informací k více osobám s cílem dosáhnout toho, že některé z těchto osob podají podnět k žalovanému), rozhodně nelze mít takovou variantu za pravděpodobnou, natož prokázanou. Za této situace soud nemůže přisvědčit tezi žalobců, že žalovaný *de facto* vycházel z jediného podnětu jediného autora. V důsledku toho lze považovat druhý i třetí podnět na prošetření téhož údajně protisoutěžního jednání za další indicie podporující věrohodnost prvního podnětu. Již samotným vyhodnocením dvou následných podnětů tak žalovaný fakticky prověřoval relevanci a věrohodnost v něm uvedených informací.
25. Uvádí-li žalobce, že podněty obsahují manipulativní prvky, jako je vytváření dojmu, že autor zná důvěrně ředitele odboru kartelů nebo že je situace naléhavá, a používání emotivního jazyka, nejedná se o skutečnosti, které by měly zásadním způsobem podněty

znevěrohodňovat. Zaprvé, nelze vyloučit, že autor podnětů situaci vnímal jako skutečně naléhavou a že opravdu považuje dřívější setkání s ředitelem odboru kartelů jako faktor, pro který právě jemu důvěřuje, že situaci důkladně prošetří. Zadruhé, zcela přirozeně je zpravidla důvodem pro sepsání podnětu subjektivní naléhavý pocit, že by se měly správní orgány určitou situací zabývat a že se jí dosud nezabývají možná proto, že nemají dostatek informací. Byl-li by autor k údajnému protiprávnímu jednání lhostejný, žádný podnět by zřejmě neseписoval. Ne každý je pak schopen se při sepisování podnětu zcela oprostit od svých emocí. Zatřetí, žalovaný je jistě nadán dostatečně odborným aparátem, který je schopen kriticky vyhodnotit informace obsažené v podnětech a odfiltrovat případnou dílčí emotivnost či manipulaci ze strany autora. K podnětům podaným v této věci je však nutno souhrnně dodat, že v nich soud nespatřuje žádné přehnaně emotivní či manipulativní aspekty.

26. Nelze souhlasit ani s námitkou, že by žalovaný anonymní podněty dostatečně neproověřil. Kromě toho, že jednotlivé podněty vyhodnotil a porovnal v nich obsažené informace, přistoupil také k dalším krokům směřujícím k ověření relevance a věrohodnosti těchto informací.
27. Po přijetí podnětů postupně zakládal listiny k ověření některých skutečností uvedených v podnětech. Celkem takových listin bylo zhruba sto. Nejprve se v návaznosti na první dva obdržené podněty snažil potvrdit v nich uvedené informace o 1) notifikačním rozhodnutí Evropské komise, 2) vyhlášení aukce Ministerstvem průmyslu a obchodu, 3) obsahu celého programu podpory, 4) výši aukčních a zelených bonusů, 5) způsobu hodnocení nabídek, 6) nastavení podmínek aukce, 7) tom, zda v podnětech uvedené osoby skutečně pracují na Ministerstvu průmyslu a obchodu, respektive u jednotlivých soutěžitelů, a zda se věnují problematice KVET, 8) legislativních úpravách navazujících na podporu elektřiny z KVET, 9) existenci nového či modernizovaného zdroje elektrárny Chvaletice. Zjištění učiněná k těmto okruhům skutečností pak žalovaný shrnul v úředním záznamu ze dne 13. 9. 2024, č. j. ÚOHS-35094/2024/852. Po jeho sepsání pak obdržel třetí podnět. V něm byly označeny další osoby, které se mají na údajném protisoutěžním jednání podílet. Žalovaný v návaznosti na to opět ověřoval především to, zda jsou tyto osoby skutečně spojeny se soutěžiteli a zda se případně věnují problematice KVET.
28. Krajský soud nespatřuje pochybení žalovaného v tom, že se zaměřil na ověřování faktických informací o podpoře elektřiny z KVET a o osobách uvedených v podnětech. Ověření relevance a věrohodnosti informací obsažených v podnětu se nemusí zaměřovat pouze na samotné ověřování tvrzení o protisoutěžním jednání. Také pravdivost či naopak nepravdivost různých doprovodných informací, které tvoří spíše kontext údajného protisoutěžního jednání, hrají významnou roli při hodnocení věrohodnosti autora podnětu a tím i podnětu samotného. Je přitom logické, že žalovaný v první řadě ověřuje faktické informace, které lze ověřit relativně snadno, a nikoliv samotnou existenci kartelového jednání, které se standardně jeho aktéři snaží všemi možnými způsoby zakrýt (jeho potvrzení či vyvrácení je zpravidla možné právě až na základě informací získaných při šetření na místě). Ověřením faktických údajů může žalovaný snáze potvrdit či vyvrátit pravdivost dílčích tvrzení autora podnětu, tím prověřit také věrohodnost podnětu jako celku, a to vše aniž by riskoval vyzrazení připravovaného šetření.
29. Žalovaný zároveň musí při prověřování podnětu postupovat obezřetně tak, aby nedošlo k vyzrazení jeho aktivit a zmaření nejen případného šetření na místě, ale také případného přestupkového řízení. Krajský soud proto neshledává pochybení žalovaného v tom, že

nepristoupil k ověřování prostřednictvím dotazů na Ministerstvo průmyslu a obchodu, Energetický regulační úřad či jiné soutěžitele. Pravdivost dílčích tvrzení týkajících se kontextu tvrzeného protisoutěžního jednání ostatně žalovaný prověřil dostatečně a je velmi nepravděpodobné, že by dotazy ověřil samotné spáchání protisoutěžního jednání. Navíc je nutno vzít v úvahu, že podle autorů podnětů mohli pracovníci Ministerstva průmyslu a obchodu v protisoutěžním jednání hrát určitou roli. Není podstatné, zda tato role spočívala v aktivním zapojení do protisoutěžního jednání nebo v tom, že tito pracovníci byli spíše objektem lobbingu ze strany soutěžitelů. V každém případě byla obava žalovaného z možného vyzrazení šetření v případě prověřování protisoutěžního jednání pomocí dotazů na další subjekty podle názoru soudu na místě. Již samotná informace o tom, že se žalovaný o určité jednání zajímá, může být pro soutěžitele zásadní. Její unik pak může vést ke zmaření šetření na místě.

30. Ačkoliv žalobce žalovanému vytýká, že ověřoval pouze faktické informace (tedy nikoliv informace o samotném protisoutěžním jednání), které lze ověřit z veřejně dostupných zdrojů, zároveň požaduje, aby pomocí dotazů na další subjekty ověřoval další informace, které ovšem mají v podstatě stejný charakter. Krajský soud má za to, že i z veřejných zdrojů si může žalovaný ověřit, „*jak funguje KVET výroba a jakých zdrojů se týká a jaké údaje o nich jsou veřejně dostupné, jak probíhá příprava sekundární legislativy, dotačních programů atp. v dané oblasti.*“ Žalobce tedy fakticky nenabízí oproti postupu žalovaného žádnou relevantní alternativu, která by pomocí dotazů na třetí subjekty vedla k ověření samotného protisoutěžního jednání, aniž by byl ohrožen účel v té době zatím zvažovaného šetření na místě.
31. Lze shrnout, že žalovaný provedl základní ověření věrohodnosti a relevance informací obsažených v podnětech. Žalovaným shromážděné informace postačovaly pro závěr o důvodném podezření z páčání protisoutěžního jednání. Žalovaný (dle obsahu pověření) podezřívá žalobce z toho, že mohl koordinovat aktivity směřující k ovlivnění podmínek pro poskytnutí podpory výroby elektřiny z KVET a dále koordinovat účast a/nebo nabídky do (i) aukce na podporu výroby elektřiny z KVET vyhlášené dne 2. 7. 2024, a do (ii) aukcí, které budou na podporu výroby elektřiny z KVET vyhlášeny. Všechny informace obsažené v tomto podezření jsou přitom podporovány obsahem tří podnětů, které žalovaný obdržel a jejichž věrohodnost v dostatečné míře ověřil.

III. c) Provedení šetření v příliš širokém rozsahu

32. Žalobce především namítá, že již samotný předmět šetření byl vymezen příliš široce, čemuž odpovídal i příliš široký rozsah skutečně provedeného šetření. Konkrétně podle žalobce muselo být podezření omezeno věcně jen na oblast aukcí na podporu výroby elektřiny z KVET. Namítá, že podezření na protisoutěžní jednání týkající se notifikace veřejné podpory nemá oporu ve správním spise.
33. Tyto námitky nejsou důvodné.
34. Z obsahu druhého z anonymních podnětů plyne možná koordinace soutěžitelů nejen při samotné aukci na podporu výroby elektřiny z KVET, ale již při nastavování legislativního rámce této podpory a aukcí. Autor podnětu výslovně zmiňuje domlouvání společné strategie a lobbingu vůči Ministerstvu průmyslu a obchodu s cílem nastavit podmínky aukcí, zabránit omezujícímu požadavku na specifickou míru využití vyrobené energie v soustavě centrálního zásobování teplem. S ohledem na obecnou věrohodnost tohoto podnětu (viz

výše) žalovaný podle názoru soudu správně vyhodnotil, že takové podezření je důvodné a společně sladěný postup mohl předcházet vyhlášení první aukce, a to řádově i několik let.

35. Jak zároveň správně žalovaný poznamenal, samotná příprava notifikace a související legislativy ze strany Ministerstva průmyslu a obchodu není krátkodobou záležitostí. To podporují i zjištění žalovaného, které zaznamenal v úředním záznamu ze dne 17. 9. 2024, č. j. ÚOHS-35094/2024/852, týkající se legislativních příprav aukcí. Konkrétně žalovaný poukázal na novelizaci provedenou zákonem č. 382/2021 Sb. (s účinností od 1. 1. 2022), konkrétně změnu § 11 odst. 9 zákona č. 165/2012 Sb., o podporovaných zdrojích energie a o změně některých zákonů, či nařízení vlády č. 189/2022 Sb., o vymezení rozvoje podporovaných zdrojů energie (účinné od 1. 7. 2022). Dále žalovaný v uvedeném úředním záznamu poukázal na to, že Česká republika oznámila Evropské komisi předmětný program podpory po přednotifikačních kontaktech dne 30. 6. 2023 (viz poznámka pod čarou č. 3). Mezi podklady je také článek z webu www.cogen.cz z 28. 5. 2024 s názvem *Notifikace podpory vysokoúčinné KVVET je významným impulsem pro modernizaci teplárenství*, v němž předseda rady COGEN Czech děkuje za dotažení notifikace po letech vyjednávání do konce a vyzývá k započetí procesu notifikace pro podporu nových zdrojů v letech 2026-2030. I tento pramen podporuje východisko žalovaného, že příprava notifikace a legislativy probíhala několik let před samotnou notifikací.
36. Lze shrnout, že indicie, které měl žalovaný k dispozici, podporují důvodné podezření z možné koordinace soutěžitelů již při přípravě notifikace a celého legislativního rámce. Pro úplnost je vhodné dodat, že i v této části (tj. ve vztahu ke koordinaci soutěžitelů ve fázi před notifikací veřejné podpory výroby elektřiny z KVVET) byla pro účely realizace šetření na místě postačující existence důvodného podezření. Žalovaný nemusel postavit na jisto ani to, jaký byl konkrétní způsob koordinace soutěžitelů v této fázi, ani to, že tato koordinace skutečně měla nade vší pochybnost charakter protisoutěžního jednání. Tyto otázky je na místě v úplnosti objasnit až v případném přestupkovém řízení.
37. Výše uvedené zároveň poskytuje odpověď na další námitku žalobce, podle níž nebyl žalovaný oprávněn provádět šetření dále do minulosti, především ne před datum 27. 5. 2024, kdy Evropská komise schválila veřejnou podporu výroby elektřiny z KVVET. Existovalo-li důvodné podezření z páchání protisoutěžního jednání již v době předcházející uvedenému datu (a to i několik let), byl naopak podle názoru soudu žalovaný oprávněn provádět šetření i dále do minulosti.
38. Zároveň nebylo povinností žalovaného časově vymezit šetřené protisoutěžní jednání v pověření (rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 17. 10. 2018, č. j. 31 A 72/2018-75, rozsudek Tribunálu ve věci T-621/16, *České dráhy*). Nebylo tak ani povinností inspektorů upřesňovat toto časové vymezení v průběhu samotného šetření na místě. Pro účely ochrany práv žalobce bylo plně dostačující, jak bylo protisoutěžní jednání vymezeno v pověření věcně. Pověření uvádí, že žalobce měl s dalšími soutěžiteli koordinovat aktivity směřující k ovlivnění podmínek pro poskytnutí podpory výroby elektřiny z KVVET a dále koordinovat účast a/nebo nabídky do (i) aukce na podporu výroby elektřiny z KVVET vyhlášené dne 2. 7. 2024, a do (ii) aukcí, které budou na podporu výroby elektřiny z KVVET vyhlášeny. Z tohoto popisu je patrné nejen, v čem mělo protisoutěžní jednání věcně spočívat, ale také v hrubých (nicméně pro účely procesní obrany dostatečně konkrétních) obrysech také to, v jakém období mělo k protisoutěžnímu jednání docházet.

39. Pokud tedy jeden z inspektorů žalobci sdělil, že hodlá prověřovat dokumenty nejvýše 3 roky nazpátek, nepovažuje to soud za závazné omezení pro dílčí úkony v rámci šetření na místě. Takové omezení neplyne ani z důvodného podezření, ani z pověření. Soud je proto vnímá spíše jako orientační upřesnění časového rámce možného protisoutěžního jednání, které však objektivně v danou chvíli nebylo možné zcela přesně časově ukotvit.
40. Průběh ani výsledek šetření přitom nenasvědčují tomu, že by žalovaný skutečně pátral v obchodních záznamech žalobce hluboko do minulosti v nepoměru k existujícímu důvodnému podezření. Zajištěný dokument datovaný 13. 8. 2020 (ČEZ-X-8) se přímo týká možné budoucí podpory KVET, a potvrzuje tak, že k neformálním konzultacím s Ministerstvem průmyslu a obchodu (tj. *de facto* k neformální fázi přípravy legislativy) ohledně budoucího legislativního vývoje v této oblasti docházelo několik let zpětně. Téma možné budoucí podpory nízkoemisní energetiky je na první pohled řešeno také v nejstarším ze zajištěných obchodních záznamů – komunikaci z 25. 6. 2020 (ČEZ-X-9). Množství zajištěných obchodních záznamů předcházejících datu 27. 5. 2024 se přitom soudu nejeví jako excesivní (dle žalobcem uvedeného přehledu jde o 9 z celkového počtu 31 dokumentů).
41. Lze tedy uzavřít, že z pohledu časového se nejeví faktický průběh místního šetření jako excesivní.
42. Nelze souhlasit ani s námitkou, že žalovaný fakticky prováděl namátkovou kontrolu, jestliže bez klíčových slov u P. C. prověřoval veškerou jeho komunikaci s D. H., J. F. nebo K. Č. Použití klíčových slov při vyhledávání v elektronických dokumentech jsou jistě vhodným nástrojem pro minimalizaci zásahu do práv šetřeného soutěžitele. Nejedná se však o nástroj jediný možný. Má-li žalovaný indicie, že se na protisoutěžním jednání podílely konkrétní osoby, pak nemusí nutně komunikaci mezi těmito osobami (které jsou navíc představiteli různých soutěžitelů) dále omezovat pomocí klíčových slov. Již samotné omezení vyhledávaných záznamů pomocí odesílatele a adresáta se v tomto konkrétním případě jeví jako dostatečně limitující.
43. Ani samotná skutečnost, že určité klíčové slovo vedlo ke zobrazení více než tisíce položek, nemůže vést k závěru o excesivním rozsahu šetření na místě. Zaprvé, žalobce tuto námitku konkrétně uplatňuje ve vztahu k použitému klíčovému slovu „KVET“, které zjevně se šetřenou praktikou souvisí. Stejně tak se šetřenou praktikou souvisí klíčová slova jako „aukce“, „bonus“, „vykon“, „notifik“ nebo „MPO“, která žalobce dále zmiňuje. Velmi zjednodušeně řečeno, všechna tato klíčová slova představují označení, charakteristické znaky či parametry jednotlivých přestupkově relevantních skutečností, zejména samotného konání soutěžitelů a předmětu útoku. Ačkoliv se mohou vztahovat také k jinému jednání žalobce, použití těchto klíčových slov s ohledem na konkrétní okolnosti daného případu nelze považovat za nepřiměřený zásah do práv žalobce. Průběh místního šetření z pohledu jeho zákonnosti (potažmo ústavnosti) je přitom nutno vždy hodnotit komplexně. Zohlední-li soud také výsledky šetření na místě, nejeví se situace tak, že by žalovaným uváděné důvodné podezření bylo spíše pouhou záminkou pro tzv. rybářskou výpravu, při které by například zajistil řadu dokumentů svědčících o jiném protisoutěžním jednání. Soud zohlednil také délku šetření, která není v daném případě nijak excesivní. Je notorií, že žalobce představuje významný ekonomický subjekt, u něhož je takřka nutností komplexní organizační struktura vyžadující rozsáhlý administrativní aparát a tomu odpovídající zázemí v rámci jeho sídla. Provádění šetření na místě u takového soutěžitele v délce dvou pracovních dnů se proto soudu jeví jako přiměřené. Ve svém souhrnu proto soud postup žalovaného hodnotí jako adekvátní.

44. Faktorem pro hodnocení přiměřenosti postupu žalovaného nemůže být to, že R. D. u řady dokumentů sděloval, že s předmětem šetření nesouvisí, a žalovaný se s jejich obsahem přesto seznámil. Žalovaný musí sice brát vyjádření žalobce nebo dotčených osob v úvahu, nicméně možnou relevanci dokumentu nakonec musí vyhodnotit sám a nemůže se toliko spoléhat na to, co mu o jeho obsahu sdělí žalobce či osoba, u níž byl dokument nalezen. Žalobce přitom nerozporuje zákonnost seznámení žalovaného s konkrétním dokumentem v e-mailové schránce R. D. a neuvádí, z jakého konkrétního důvodu právě daný e-mail nemohl žalovaný otevřít, přestože obsahoval klíčové slovo „KVEŤ“, které s šetřenou praktikou souvisí.
45. Důvodnou soud neshledal ani námitku nezákonnosti z důvodu, že v kancelářích P. C. a T. K. žalovaný údajně plošně procházel všechny materiály. Při prohledávání fyzických dokumentů žalovaný nedisponuje srovnatelně účinným nástrojem, který by mohl omezit zásah do práv žalobce podobně, jako tomu je v případě omezení vyhledávání v e-mailových schránkách pomocí klíčových slov. Vyhodnocení souvislosti dokumentů s šetřenou praktikou musí nutně probíhat v hlavách inspektorů, kteří se nemohou spoléhat na vyjádření soutěžitele, jeho zástupců nebo zaměstnanců. Ti totiž mohou mít zájem na tom, aby žalovaný nenašel to, co hledá. Pro žalovaného tak může být nezbytné přinejmenším letmé seznámení i s těmi dokumenty, které se nacházejí například ve složkách, jejichž označení s prověřovanou praktikou nesouvisí. I toto označení totiž může být používáno pouze jako kamufláž. Lze tedy uzavřít, že žalovaný nebyl povinen omezit své šetření pouze na místa v kancelářích P. C. a T. K., která by tyto osoby označily za relevantní. Namítá-li tedy žalobce, že měl žalovaný pomocí dotazu zjistit, kde se nacházejí relevantní dokumenty a pouze ty podrobit prověření, pak taková námitka nemůže být důvodná.
46. Nakonec nelze za excesivní považovat ani prověření internetové historie prohlížeče. Tento úkon zasahuje do práv žalobce i dotčené osoby (T. K.) výrazně méně, než například prověřování e-mailové komunikace. Proto také důvody pro přistoupení k tomuto kroku nemusí být tak silné. Historie internetového prohlížeče člena orgánu či pracovníka soutěžitele spadá pod pojem obchodní záznamy a zběžné seznámení se s touto historií za účelem zjištění, jaké aplikace či komunikační prostředky využívá, je přiměřeným postupem, který může vést k relevantním zjištěním použitelným jak v rámci následného přestupkového řízení, tak již při průběžném vyhodnocování postupu v rámci šetření na místě.
47. Krajský soud proto uzavírá, že šetření na místě nebylo provedeno v příliš širokém rozsahu.

III. d) Neprotokolování všech použitých klíčových slov

48. Šetření na místě bylo podle žalobce nezákonné i z důvodu absence protokolace všech klíčových slov použitých k vyhledávání a prověřování dokumentů žalobce. Mezi klíčovými slovy, která vedla k zabavení nějakého dokumentu, a slovy, která k tomu nevedla, je podle něj zjevný nepoměr.
49. Obecně k povinnosti protokolovat všechna použitá klíčová slova i k důsledkům, které s sebou nesplnění této povinnosti nese, se vyjádřil Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 20. 3. 2019, č. j. 2 As 257/2018-87. Uzavřel přitom, že „[n]euvedení všech klíčových slov užitých při vyhledávání, aniž by toto neuvedení bylo spojeno s možnou újmu stěžovatele, je sice vadou protokolace, ale tato vada se ve sféře práv stěžovatele nijak negativně neprojevila.“
50. V nyní projednávané věci není sporné, že žalovaný všechna použitá klíčová slova nezaprotokoloval. Tento postup představoval vadu protokolace. Tato vada však nemohla

vést k nezákonnosti místního šetření, neboť soud nezjistil, že by se negativně projevila ve sféře práv žalobce. Zaprvé, všechny zadržené dokumenty byly nalezeny za pomoci klíčových slov, která byla zaprotokolována. Zadruhé, zástupce žalobce a jeho pracovníci byli přítomni činnosti žalovaného a zaznamenávali si použitá klíčová slova (tedy i ta, která zaprotokolována nebyla). Za této situace není negativní dopad vadné protokolace do práv žalobce vůbec patrný. I kdyby snad žalobce nějaký takový dopad tvrdil, stěží by sám o sobě mohl vést k závěru o nezákonnosti celého místního šetření. Má-li se ve skutečnosti jednat pouze o jeden z argumentů, jakýsi střípek mozaiky, musí soud odkázat na výše uvedené – po komplexním vyhodnocení celého průběhu místního šetření soud neshledal, že by způsob jeho provedení byl excesivní.

51. Skutečnost, že k zadržení relevantních dokumentů vedl pouze zlomek použitých klíčových slov, nemá vypovídací hodnotu. I kdyby žalovaný žádné relevantní dokumenty nenalezl, neznamenalo by to, že místní šetření bylo excesivní. Podstatné je, že žalovaný disponoval důvodným podezřením ze spáchání protisoutěžního jednání a že se při místním šetření tohoto podezření držel (tj. mimo jiné používal klíčová slova, která s podezřením souvisela).

III. e) Nezákonný vstup do obchodních prostor žalobce

52. Dalším důvodem nezákonnosti šetření na místě je podle žalobce nestandardní vstup zaměstnanců žalovaného do obchodních prostor žalobce. Žalobce uvádí, že kontroloři se při vstupu neidentifikovali jako zástupci žalovaného a dožadovali se příchodu osob z vedení žalobce pod záminkou „urgentního jednání“ a následně „úředního jednání“. Pro žalobce nebylo možné seznat, zda je již zahajováno šetření na místě a zda má tedy povinnost poskytnout součinnost.
53. Ani tyto námitky soud neshledal důvodnými.
54. Předně se soudu jeví argumentace žalobce zcela zástupná a spíše hypotetická. Žalovaný před předložením pověření nevynucoval součinnost dle § 21f odst. 3 a 4 zákona o ochraně hospodářské soutěže. Tvzení žalobce, že do doby předložení pověření neví, zda je povinen součinnost poskytnout, považuje soud za účelové. Pokud do obchodních prostor vstoupí osoba, která neuvede a neprokáže, že ji svědčí veřejnoprávní oprávnění po žalobci cokoliv požadovat, nevidí soud žádný důvod, proč by měl žalobce vůbec pochybovat o tom, že takové osobě nemusí vyhovět v jejích požadavcích.
55. Ve standardních situacích je šetření na místě zahájeno předáním pověření, v rámci něhož žalovaný soutěžiteli sděluje právní důvod a účel šetření (§ 21f odst. 6 zákona o ochraně hospodářské soutěže). Současně je povinen poučit soutěžitele o jeho právech a povinnostech, včetně povinnosti součinnosti a možnosti uložení pokuty. Až od tohoto okamžiku jsou inspektoři oprávněni požadovat součinnost dle § 21f odst. 3 a 4 zákona o hospodářské soutěže. Na jakékoliv jejich požadavky učiněné před tímto okamžikem se povinnost součinnosti nevztahuje.
56. Je však nutno dodat, že výše uvedené obecné pravidlo určující okamžik zahájení šetření na místě nemusí platit vždy. Přichází zejména v úvahu situace, kdy žalovaný zahájí místní šetření fakticky (materiálně), tj. ještě před předáním pověření. Bez ohledu na to, zda by šlo v konkrétní situaci o postup nezákonný či zákonný (což by mohlo přicházet v úvahu tehdy, kdyby bylo objektivně možné zajistit předání pověření a poučení o právech a povinnostech), případná sankce za porušení povinnosti součinnosti dle § 21f odst. 3 a 4 zákona o ochraně hospodářské soutěže by přicházela v úvahu pouze v situaci, kdy by si soutěžitel musel být

této povinnosti objektivně vědom. Taková situace pak zpravidla nastane opět až po předložení pověření a poučení o právech a povinnostech.

57. Krajský soud pro úplnost uvádí, že nemá za to, že by vstup inspektorů do obchodních prostor žalobce a jejich komunikace s pracovníky žalobce na recepci, mohly představovat faktické zahájení místního šetření, jak se možná domnívá žalobce (byť tak výslovně neargumentuje). Z obsahu protokolu ani z tvrzení žalobce neplyne, že by inspektoři při těchto krocích vystupovali z pozice orgánu veřejné moci a například si pod hrozbou pokuty vynucovali součinnost pracovníků žalobce. Snaha žalovaného předložit nejprve pověření osobám, které jsou oprávněny za žalobce jednat, respektive vedení žalobce, je legitimní a z pohledu ochrany práv žalobce také spíše žádoucí. Vedení žalobce je jistě schopno rychleji a snáze zajistit účinnou ochranu práv žalobce než pracovníci jeho recepce. Žalovaný by pochopitelně mohl začít vynucovat součinnost již vůči pracovníkům recepce (předložením pověření a jejich poučením), ovšem takový postup bude spíše vhodnou alternativou, nelze-li se zahájením šetření na místě seznámit nikoho z vedení společnosti.
58. Nutnost, způsob a načasování samotné legitimace inspektorů (předložení služebních průkazů či jiných osobních dokladů) považuje soud za zcela individuální. Nevyžaduje-li soutěžitel či jeho pracovníci prokázání oprávnění konkrétního inspektora jednat za žalovaného při místním šetření, není nutné, aby tak inspektoři činili z vlastní iniciativy. Jsou-li však o to požádáni, musí takové žádosti vyhovět, neboť soutěžitel musí mít vždy reálnou možnost kontroly zákonnosti průběhu šetření na místě. Musí mu být tedy umožněno také ověřit, že šetření skutečně provádějí osoby, které jsou k tomu pověřeny. Postup inspektorů v nyní projednávané věci těmito požadavkům dostál.

III. f) Nezákonnost zadržování dokumentů

59. Na závěr žalobce namítá, že v důsledku nezákonnosti šetření na místě je nezákonné i zadržování dokumentů zabavených při něm.
60. Jelikož šetření na místě nebylo nezákonné, neplatí výchozí předpoklad žalobce pro tvrzenou nezákonnost zadržování dokumentů. Námitka je proto nedůvodná. Otázkou, zda obecně lze či nelze žalovanému nařídit vrácení kopií dokumentů, se proto soud pro nadbytečnost nezabýval.

IV. Shrnutí a náklady řízení

61. Krajský soud na základě shora provedeného posouzení neshledal žalobu důvodnou, a proto ji zamítl ve smyslu § 87 odst. 3 s. ř. s.
62. O nákladech řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Podle něj má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. V dané věci neúspěšný žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení a žalovanému v souvislosti s tímto řízením žádné náklady řízení nad rámec jeho běžné administrativní činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho

zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 11. března 2025

Mgr. Petr Šebek v. r.
předseda senátu